

Edessä Anna ja Hugh, takana vasemmalta Sinikka, Helen, Mark ja Lucy Couchman ihastuttavan kotinsa oveelta. Tehtävä yhdistetty kahdesta rakennuksesta, 'Lammikkomajasta' ja 'Ruusumajasta'. Helen harrastaa beleattia, Lucy on kädin kertonan mukaan lahjakas mutta myllylaiskin — hän pitää uimisesta ja soittaa pianoa erittäin hyvin — Hughin ranne on kipeässä: hän päätti kesällä ruveta nuorallatanssijaksi, vaikka muutoin onkin kiinnostunut mekaniikasta ja laivoista. 5-vuotias Anna aloitti vast'ikään koulunkäynnin.

OLAVI SALMI
MARTTI BRANDT
HELGE HEINONEN

*Presidenttien
jälkeläiset*
1

Apu löysi J.K. Paasikiven lapsenlapsset Ruotsista ja Englannista

Yleinen käsitys, ettei yksikään presidentti J. K. Paasikiven jälkeläisistä olisi elossa, osoittautui vääräksi, kun saimme selville että hänen pojanpoikansa on lääkärinä Tukholmassa ja toisen pojan tytär kotitrouvana Englannissa. Tapasimme myös Paasikiven molemmat miniät.

On sanottu, että J. K. Paasikivessä oli kaksi kiveä päällekkäin — paasi ja kivi — eikä vertaus olekaan epäonnistunut, kun on kysymys miehestä, jonka kiihas temperamentti oli kuuluisa kautta maan. Omia lapsiaan kohtaan hän oli despoottisen ankara isä, mutta lapsenlapsiaan kohtaan huomaavainen ja huolehtiva isoisä.

Laajakantoinen Suomen tasavallan presidenttejä ja heidän perheittensä kohtaloita käsittelevä kirjoitussarjamme alkaa presidentti J. K. Paasikivestä, jonka syntymästä tulee lehden ilmestymispäivänä, 27. marraskuuta, kuluneeksi 100 vuotta.

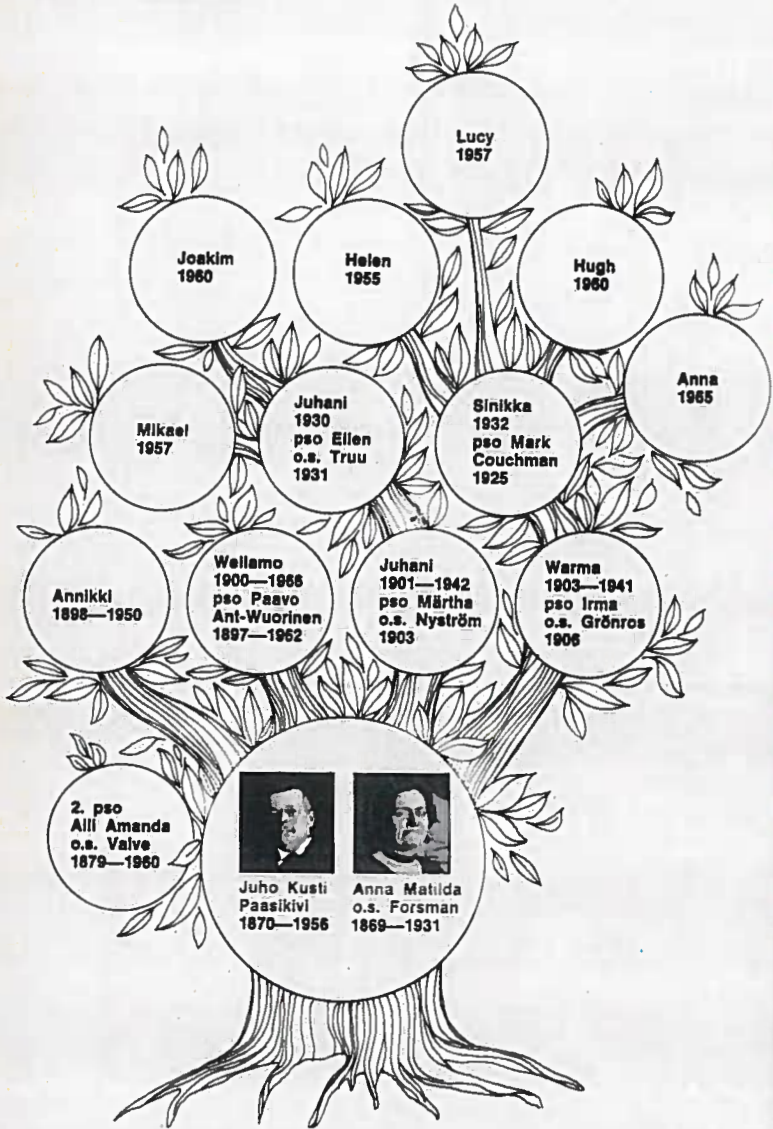

Presidentti J. K. Paasikiven vanhimman pojan poika Juhani on 14-vuotlaasta lähtien asunut Ruotsissa, mutta on siitä huolimatta edelleenkin Suomen kansalainen. Hänen rouvansa Ellen pakeni Virossa Ruotsiin vuonna 1944. Pariskunnalla on kaksi poikaa, Mikael ja Joakim.

KÄÄNNÄ

Perhekuva niiltä ajoilta, jolloin J. K. Paasikivi oli Kansallis-Osake-Pankin pääjohtaja. Vasemmalta Annikki, Warma, Anna, Juhani, Juho Kusti ja Wellamo Paasikivi. Kukaan kuvan esittämistä henkilöistä ei ole enää elossa.

Presidentti J. K. Paasikiven sukupuu ei ole kovin monihaarainen. Hänellä ja valtioneuvoksetar Anna Paasikivellä oli neljä lasta, jotka kaikki ovat kuolleet. Molemmilla pojilla oli kummallakin yksi lapsi. Lapsenlapslapsia J. K. Paasikivellä on yhteensä kuusi.

Kotona tehtyä jäätelöä mansikkahillon kanssa

Juho Kusti Paasikivellä oli neljä lasta, kaksi tytärtä ja kaksi poikaa. Annikki, Wellamo, Juhani ja Warma. Kukaan heistä ei ole enää elossa. Viimeisenä kuoli Wellamo runsaat neljä vuotta sitten.

Annikki Paasikivi oli arkkitehti, Wellamo hammaslääkäri, Juhani everstiluutnantti ja Warma lääkäri.

Isän tahto oli kotona laki, hän oli despoottisen ankara ja

määräsi ammatinkin lapsilleen Paasikiven nuorin poika Warma esimerkiksi opiskeli insinööriksi ja ehti olla jo vuoden harjoittelemassakin Mannheimin tehtailla Saksassa, kun isä Paasikivi äkkiä päätti, että Warman on heikon terveyden vuoksi vaihdettava alaa ja ruvettava lukemaan lääkäriksi. Ikään kuin lääkärin ammatti olisi ollut vähemmän raskas! Kiivaasta temperamentistaan

Rouva Märtha Paasikivi (istumassa), vanhemman Juhani Paasikiven rouva, on syntynään ruotsinmaalainen ja hän muutti miehensä kuoleman jälkeen takaisin Ruotsiin. Anoppi ja minä tulevat keuhkoihin hyvin toimeen ja tapaavat melkein päivittäin.

huolimatta J. K. Paasikivellä oli kuitenkin huumorintajuakin. Kun hänen ystävänsä filmaili, Erkki Kivijärvi kertoi Paasikivelle, että hänellä on poika Kai, tokaisi Paasikivi, että hänelläpä on poika joka on aivan Warma.

Juho Kusti Paasikivi oli tyypillinen koleerikko, mutta hänen kiivaalle ankaruudelleen lienee löydettävissä selitys hänen omasta lapsuudestaan, joka oli monessa suhteessa raskas lapsuus. Hän jäi orvoksi äidistään jo 4-vuotiaana ja isäkin, kauppias Johan Hellstén, kuoli pojan ollessa vasta 13-vuotias.

Juho Kusti oppi vaatimaan paljon itseltään, mutta hän vaati myös muilta paljon. Ei siis ihme, että hän koko elämänsä ajan joutui hoitamaan merkitteviä tehtäviä ja olemaan avainasemissa varsinkin historiamme raskaimpina vuosina. Kuvaavaa hänen itsenäiselle luonteelleen oli mm. nimenmuutto, jonka hän teki omaaloitteisesti ollessaan lyseon kolmannella luokalla. On väitetty, että kauppias Hellsténin ja hänen poikansa suhteet eivät olleet kovin läheiset ja että Juho Kusti täten halusi päästä eroon juopotteluun taipuvaisen isänsä muistosta.

Kaikki hänen opettajansa eivät tosin pitäneet Paasikivi-nimestä. Joku heistä hymähti että mikä tuo tuollainen nimi on — kaksi kiveä päällekkäin, paasi ja kivi.

Irma Paasikivi sanoi appeaan 'sedäksi'

Helsingin puhelinluettelossa on 11 kappaletta Paasikiviä, mutta vain yksi heistä on presidentti Paasikiven sukulainen. Hän on Paasikiven kuopuksen Warman leski Irma Paasikivi, joka asuu Helsingissä Messeniuksenkatu 10:ssä.

Irma Paasikivi on 23 vuotta ollut virkarouvana ja työskentelee nykyisin sosiaalihuolluksessa kanslistina. Hänet vihittiin Warma Paasikiven kanssa vähän sen jälkeen kun valtioneuvoksetar Anna Paasikivi oli kuollut tuberkuloosiin vuonna 1931, ja he asuivatkin Warman vanhempien kodissa Espoonkatu 2:ssa — nykyisin Paasikivenkatu — ne vuodet, jotka J. K. Paasikivi oli yksin ennen toista avioliittoaan Alli Paasikiven kanssa. Sen takia hänellä on

sangen läheisiä muistikuvia silloisesta Kansallis-Osake-Pankin pääjohtaja Paasikivestä.

— Siinä perheessä isä määräsi, sanoo Irma Paasikivi. — Päivällisen jälkeen oli tilanne se, että muut istuivat hiljaa ja setä luennoi.

Hän ei puhunut politiikasta vaan historiasta. Hänellä oli valtava kirjasto, kuten kaikki tietävät; hän siirsi tikkaista ja otti jonkin kirjasta mälleen oikeasta paikasta, usein jonkin Snellmanin teoksen, Snellmanhan oli hänen oppi-isänsä — sivu se ja se. Hänellä oli fantastinen muisti.

Päivällisen jälkeen hän usein pani pasianssia — nähtävästi siten rauhoittaakseen itseään — ja minun piti aina silloin soittaa hänelle jokin sinfonia. Sedällä oli tavattoman laaja levykokoelma ja usein hän itse seurasi musiikkia partituurista. Hän oli hyvin musikaalinen — kaiken lisäksi.

Paasikiven talo silloisessa Espoonkatu 2:ssa oli arkkitehti Annikki Paasikiven piirtämä ja sen peri Alli Paasikiven kuoleman jälkeen hänen sisarpoikansa tri Aarne Koskimies. Koskimiehet eivät enää asu siinä, vaan talo on vuokrattuna

Työterveyslaitokselle. Vaikka rouva Irma Paasikiven suhde ankaraan appeen vielä nytkin on sangen kriittinen, ovat hänen muistonsa kuitenkin pääosiltaan hyvätahtoisen myönteisiä. Valtioneuvoksetar Anna Paasikivi onkin jäänyt etäisemmäksi, koska hän sairasti vuosikautia eikä mielellään näyttäytynyt edes perhepiirissä.

Setä oli suuri herkkusuu. Lampaansatula oli hänen herkkuaan, samoin kaviaari, jota hän sai venäläisiltä ystäviltaan. Ja jäätelö mansikkahillon kanssa. Sitä tehtiin aina kotona —

Rouva Irma Paasikivi muistelee appeaan hyväntahtoisen kriittisesti. Kerran hänen miehensä Warma sanoi päivällispöydässä väärin jonkin englanninkielisen sanan, jolloin J. K. Paasikivi vähä vähältä suuttui itsensä niin kovaan raivoon, että manasi lopulta koko lääkärinkunnan täysin kelvottomaksi.

Sinikka Couchmanin piti ryhtyä muotipiirtäjäksi, mutta hän päätyi naimisiin Englannissa, ja on nyt kuuluu erinomaisesta keittotaidostaan — siitä saivat valokuvaaja ja toimittajakin oivah todisteen. Viinilasit ovat J. K. Paasikiven jäämistöä. Molemmille lapsenlapsilleen presidentti lahjoitti samanlaisen hopeisen pöytäkaluston.

Presidentti luki sanomalehden punakynä kädessä

siinä piti olla paljon kermaa ja kananmunia. Hänen 80-vuotispäivilleen tuotiin ostereita Kööpenhaminasta, ja niitä hän sitten herkutellen maiskutteli — meidän muiden piti parhaamme mukaan teeskennellä pitävämme niistä.

— Kyllä hän osasi olla hauskakkin. Hänellä oli varastossaan muutama kasku, joita hän kertoi. Itse hän nauraa kihersi niille, ja meidän muiden piti nauraa mukana, vaikka olimme hänen vitsinsä jo moneen

kertaan kuulleetkin.

— Jos hänen puoleensa kääntyi, jos häneen vetosi, niin hän oli tavattoman auttavainen, Irma Paasikivi kertoo muistellessaan miten vaikea hänen oli saada valuuttaa matkustaessaan tyttärensä kanssa Englantiin. 'Setä' asian järjesti.

— Käytännöllisissä asioissa hän oli avuton. Hän ei paljon matkustellut, mutta kerran hän kuitenkin lähti Ranskaan kylpemään ja otti mieheni mukaan — hovimestariksi niin kuin

Warmo sanoi — huolehtimaan siitä että isä löysi kauluksensa ja nappinsa — ei hän itse osannut sellaisia asioita. Minä ja mieheni kirjoittelimme usein toisillemme, kunnes sitten sain sedältä postikortin, jossa hyvin lakonisesti luki. "Odotan sinulta kirjettä".

Paasikivi halusi, että hänet muistettiin ja huomattiin. Yleensä hän myös piti siitä itse huolen.

Tukholman Paasikivet

■ Paasikiven vanhin poika Juhani Paasikivi sai sotilaskoulutuksensa Ruotsissa vuosina

1924—28. Joulukuussa 1925 hän tutustui eräissä tanssiaisissa tukholmalaiseen Märtha Nyströmiin ja solmi tämän kanssa avioliiton kolme vuotta myöhemmin. Häät vietettiin Ruotsissa, mutta jo samana iltana nuoripari matkusti laivalla Suomeen.

— Me olimme Viipurissa seitsemän vuotta, kertoo rouva Paasikivi, joka nykyisin asuu Tukholmassa ja on töissä Ruotsin patenttihakemistossa. — Se oli ihanaa aikaa. Kesät vietimme Muurilassa, meillä oli vuokrattuna vanha venäläistyylinen huvila, ja usein kävimme myös Terijoella. Viipuri oli ihana pieni kaupunki. Ei silloin näh-

saattoi joskus olla hiukan ilkeä minäänsä kohtaan. Vaikka hän oli syntyisin ruotsinkielisestä kodista, tuli hänestä miehensä myötä niin suomenmielinen, ettei hän toisin ajoin suostunut puhumaankaan muuta kuin suomenkieltä; Märtha Paasikivi puolestaan ei koskaan oppinut suomea, vaikka asuikin täällä yhteensä 16 vuotta.

■ Everstiluutnantti Juhani Paasikivi kuoli vuonna 1942 ja kaksi vuotta myöhemmin, siis vuonna 1944, hänen leskensä muutti takaisin Ruotsiin Viipurissa syntyneen poikansa Juhaniin kanssa, joka silloin oli 14-vuotias.

Nuorempi Juhani Paasikivi on nyt Serafimer-sairaalan lääkäri Tukholmassa, sydänspecialisti, joka tämän vuoden huhtikuussa väitteli lääketieteen tohtoriksi aiheenaan lääkehoito sydänveritulpan jälkeen. Hän kertoo että lääketiede alkoi kiinnostaa häntä koska hän on itsekin sairastellut ja pääsi jo nuorena näkemään minkälaisista lääkärin työ on.

— Jos miehestä voi sanoa että ihastuttava, niin Juhani Paasikivi on juuri sitä, sanoi Irma Paasikivi lankonsa pojasta minulle Helsingissä ja Juhaniin vaimo Ellen Paasikivi oli Tukholmassa samaa mieltä. Tohtori Paasikivi hymyili poskeensa ja sanoi että tuohan on hauska kuulla.

■ Ellen Paasikivi on Viron pakolaisia. Hän on syntynyt Pärnussa ja tullut Ruotsiin vuonna 1944. Hän ymmärtää suomea täysin, mutta ei kuitenkaan osaa puhua sitä.

Paasikivet asuvat aivan Tukholman keskustassa Birger Jarlsgatanilla ja heillä on kaksi poikaa, isoisänisänsä mukaan kastetut Juho Mikael ja Joakim Kusti.

— Me olemme tavallinen nykyaikainen perhe, elämme tavallista elämää, sanoo Ellen Paasikivi. — Pääasiallinen harrastus on työ, mieheltäni on mennyt paljon aikaa väitöskirjan kanssa. Minä olen kotirouva. Mieheni syö päivisin sairaalassa ja pojat koulussa, niin että me syömme vain kerran päivässä yhteisen päivällisen, mutta silloin he kaikki ovat kovin nälkäisiä — minun pitää laittaa heille joka päivä pihviä, Ellen Paasikivi nauraa. Hän on iloinen ihminen ja ihmettelee, miksi virolaiset ja suoma-

nyt paljonkaan autoja, hevojen ja rattaat olivat tavallinen näky.

— Presidentti Paasikiven tapasin ensimmäisen kerran vuonna 1926 hänen ollessaan läpikulkumatalla Sveitsiin tapaamaan siellä hoidettavana olevaa vaimoan. Hän oli hyvin kohtelias ja muisti aina ottaa yhteyden myös minun vanhempiini.

— Mieheni suhde isäänsä oli hyvin kunnioittava, se ei ollut mitään pelkoa, se ei ollut pelkoa. Minua kohtaan appeni ei ollut koskaan epäystävällinen. Keskustellessaan kanssani hän puhui aina ruotsia.

Anna Paasikivi sen sijaan

— Nykyaikainen perhe, sanoo Ellen Paasikivi perheestään, joka tässä on iltapäiväkävelyllä Tukholman keskustassa koleana syyspäivänä. Tri Paasikivi on sydänspecialisti, mutta hän suhtautuu suurin varauksin sydämensiirtoihin. — Ne ovat kyllä hyvin kiinnostavia immunologisesti ja teknillisesti, mutta esimerkiksi sydäntalppatapauksissa kirurgi voi siirtää sydämeen uusia suonia.

Paasikivi osasi yhden 'taikatempun'

laiset ovat luonteeltaan niin erilaisia vaikka ovatkin sukulaiskansoja.

Juhani Paasikivi on edelleenkin Suomen kansalainen. Hän kertoo, että aluksi hän ajatteli palata takaisin Suomeen, mutta on nyt kuitenkin sopeutunut asumaan Ruotsissa, vaikkei voikaan sanoa että hän pitäisi enemmän siellä olemisesta.

Ahvenanmaalla Mickelsössä oleva kesäpaikka, missä kaikki kesät vietetään, on kuitenkin jonkinlainen yhdysside Suomeen.

Juhani Paasikivellä oli erittäin läheinen suhde J. K. Paasikiveen. Hän näyttää vuonna 1946 päivättyä kirjettä, jonka Paasikivi on osoittanut 'Rakkaalle Juhanelle' ja jossa hän huolestuneena kehottaa pojanpoikaansa olemaan varovainen ja huolehtimaan hyvin terveydestään.

Minulle hänen kirjeensä ovat erittäin arvokkaita, sanoo tohtori Paasikivi. — Että hän noina vaikeina aikoinakin antoi aikaa itselleen kirjoittaa ja ehti huolehtia meidän muiden elämästä.

Juhani Paasikivi vietti nuoruudessaan muutaman kesän Kultarannassa ja siltäkin ajalta hänellä on hyviä muistoja isoisästään. Hallituksen jäsenen saapuivat sinne presidentin esittelyyn ja Juhani sai aina osallistua yhteiselle lounaalle.

Valitettavasti en silloin ymmärtänyt panna muistiin yksityiskohtia näistä tilaisuuksista, hän nyt pahoittelee, — mutta on kuitenkin hauska näin jälkeäpäin tietää olleensa mukana.

Tavallisesti tilaisuudet olivat kuitenkin sen verran rasittavia, että minä ja Alli-täti olimme kiitollisia voidessamme lounaan jälkeen vetäytyä lepäämään. Mutta isosisä jatkoi aina töitä.

Hän oli myöskin kovin huomaavainen. Luettuana Kultarannan kuistilla keino-uolissa sanomalehden hän aina muisti tuoda sen minulle. Hän luki lehden kynän kanssa, niin että se oli täynnä alleviivauksia.

Rouva Ellen Paasikivelle on erityisesti jäänyt mieleen presidentin päivällisistä se, että val-

koviini ei ollut koskaan J. K. Paasikiven mielestä riittävän kylmää. Tai sitten se oli liian kylmää.

— Siitä olen pahoillani, ettei hän koskaan nähnyt lapsiani. Minä odotin juuri Mikaelia hänen kuollessaan, mutta tiedän miten ihastunut hän oli Couchmanien tyttäreen. Hän piti ajatuksesta että suku jatkuu.

Paasikivi pojantyttärensä häiden seremoniamestarina

Pond Cottage — Lammikkomaja — sijaitsee Lenhamissa Kentissä, lähellä Maidstonea, 50 kilometrin päässä Lontoosta. Moottoritietä johtaa sinne kapea tie, joka toisin paikoin kulkee kokonaan puiden ja pensaiden muodostaman holvin alla.

Täällä asuu J. K. Paasikiven nuorimman pojan Warman ainoa tytär Sinikka Couchman perheineen. Aviomies Mark, jolla on tili- ja kiinteistötoimisto Maidstoneassa, sekä lapset Helen, Lucy, Hugh ja juuri koulunsa aloittanut 5-vuotias Anna.

Portissa lukee 'Varokaa koiraa', ja Rebekka — tai lyhyesti vain Becky — pitääkin huolen siitä ettemme jätä varoitusta noudattamatta, kunnes isäntä tulee ja hätistelee sen jonkin talon taakse.

Se on joskus vähän villi ja saattaa näykkäistäkin. Edellinen koiramme, jonka saimme tšekäläisiltä ystäviltemme häälahjaksi, eli peräti 14-vuotiaaksi, hän sanoo.

Pond Cottage on tosi idyllinen ja hiljainen asuinpaikka. Perheenpään harrastuksetkin — puutarhan- ja mehiläishoito — viittaavat idylliin ja perheen herttaisuutta hyvinkasvatettujen lasten lisäksi korostaa vielä äidin ja isän toisistaan joka virikkeessä käyttämä puhuttelusana 'darling', kultaseni.

Sinikka Couchman, joka jo kouluaikanaan ihastui Englantiin, kertoo että hän tuli sinne melkein puoliväkiin. Hän ilmoitti rupeavansa opiskelemaan muotia, minkä takia hänen oli päästävä Lontooseen. Maidstoneassa hän sitten tapasi tutta-

viensa luona silloin Cambridgeassa opiskelevan Mark Couchmanin, ja muotipiirtäjän ammatti muuttui kotirouvan osaksi. Valintaansa hän ei kuulemma ole katunut.

Kun Sinikka Paasikivi 17-vuotiaana matkusti ensimmäisen kerran Englantiin äitinsä kanssa ja he odottelivat bussin lähtöä lentotoimiston luona, ajoi siihen yllättäen presidentin auto ja kuljettaja ojensi hänelle pienen matkaoppaan 'Little Londoner', jonka marginaaleihin presidentti Paasikivi oli tehnyt tarkkoja merkintöjä pika- kirjoituksella — hän osasi sitäkin. Tämä liikkuttava episodi on tyypillinen esimerkki siitä miten hyvin J. K. Paasikivi oli — ja tahtoi olla — selvillä sukunsa jäsenten toimista.

Sinikka ja Mark Couchmanin häät pidettiin Suomessa, ja niidenkin järjestelyjä presidentti Paasikivi seurasi kiinteästi. Hän soitteli vähän päästä Sinikan äidille rouva Irma Paasikivelle tiukaten, minkälaista musiikkia tämä oli häihin järjestänyt.

Irma Paasikivi kertoi ajatelleensa Cantores minores -kuoroa. "Cantores minores, cantores minores, mikä se sellainen on", tuhisi Paasikivi. "Eikö olisi ollut parempi ottaa joku solisti, Aulikki Rautawaara esimerkiksi."

Lopulta Irma Paasikivi kylästy ja sanoi, että on paras kun setä kysyy sitä Sinikalta itseltään. Tämä sanoi tiukasti, ettei halua minkäänlaista musiikkia. "No hyvä on, hyvä on", tynnnytti presidentti.

Lapsenlapset uskalsivat sanoa hänelle vastaan, vaikkeivät omat lapset uskaltaneetkaan.

Selvimmät lapsuuden aikaiset muistikuvat isoisästä ovat nykyisin tohtori Paasikiven halussa oleva kultakello, jonka kannen J. K. Paasikivi lastenlastensa läsnäollessa aina 'taikoi' avautumaan puhaltamalla, sekä polkupyörä, jota Sinikka kovasti halusi mutta jota hänen vanhempansa eivät tahtoneet hänelle vielä niin nuorena ostaa.

Warma Paasikiven perhe asui siihen aikaan Linnankoskenkadulla ja tytär juoksi usein isovanhempiansa luona Espoonkadulla. Tavallisesti isoisä näillä käynneillä antoi Sinikalle marjan ja kysyi mitä tämä aikoo rahalla tehdä.

— Minä säästän sen, vastasi tyttö.

— No mihin tarkoitukseen sinä sen säästät, kysyi isoisä.

— Polkupyörään.

Sen jälkeen Sinikan vanhemmat sitten saivatkin määräyksen luonteisen puhelinsoiton. "Sinikalle on ostettava polkupyörä, paras mahdollinen."

Mutta kyllä Sinikka Couchman muistaa nähneensä isoisänsä usein kiukkuisellakin tuulella.

J. K. Paasikivi piti kovasti poikansa vävystä. Vallankin kun tämä presidentin 80-vuotispäivillä pitämässään puheessa käytti puhuttelumuotoa 'Teidän ylhäisyytenne', ukko oli siitä erittäin hyvillään.

Myöskään Mark Couchman ei vähällä unohta J. K. Paasikiven tarjoamia rapullallisia Kämpissä. Ei myöskään sitä, miten he saivat kutsun — tai paremminkin määräyksen — saapua Paasikiven 80-vuotispäiville. Couchmanin parikunta ja silloin vielä kantokorissa kiitosevä Helen siirrettiin Kööpenhaminassa mitään sanomatta ensimmäiseen luokkaan ja Helsingin lentoasemalla lentoemäntä kehotti arvonsa tuntevia liikemiehiä odottamaan niin että nuoripari vauvansa kanssa pääsi ensimmäisenä koneesta ulos.

Kentällä odotti presidentin auto kuljettajineen, ja se oli Couchmanien käytössä koko heidän täällä olonsa ajan.

— Me tunsimme itsemme aivan kuninkaallisiksi, nauraa rouva.

Couchmanien yhteydet Suomeen ovat edelleenkin hyvät, sillä heillä on kesäpaikka Sokössä Helsingin lähellä, missä he ovat melkein joka kesä viettäneet kesälomansa. Mark Couchman pitää saunasta enemmän kuin vaimonsa pitää myöskin Suomen pakkasista, mutta sitä hän pahoittelee, ettei J. K. Paasikiveä koskevaa kirjallisuutta ole käännetty englanninkielelle. Hän olisi kiinnostunut lukemaan kaiken iso-appeaan koskevan.

Seitsemän veljestä olen kuitenkin lukenut — moneen kertaan, hän sanoo. — Olen myös hankkinut sen englanninkielisen laitoksen erikseen jokaiselle lapselleni.

ENSI NUMEROSSA:
K. J. STAHLBERGIN
JÄLKELÄISET

SIJOITA - OSTA

Suomen Teollisuus-Hypoteekkipankki Oy:n teollisuusobligatiolaina

Obligaatioiden nimellisarvot ovat 500, 1.000 ja 5.000 mk. Korko 8 % verovapaana.

8%
VEROVAPAANA

Obligaatiot ja niiden korot ovat vapaat valtion tulo- ja omaisuusverosta sekä kunnallisverosta. Verottomuus koskee luonnollisia henkilöitä ja jakamattomia kuolinpesiä.

Lainamäärä on 52 miljoonaa markkaa, päiväys 2. 11. 1970, takaisinmaksu 10 erässä vuosina 1971—1980. Laina käytetään työpaikkoja luovien investointien rahoitukseen. Ostajien maksuvalmiuden turvaamiseksi LAINA NOTEERATAAN HELSINGIN ARVOPAPERIPÖRSSISSÄ. VIIMEINEN MYYNTIPÄIVÄ ON 31. 12. 1970.

Ostakaa oma obligationne tänään, myyntipaikkoja ovat kaikki Kansallis-Osake-Pankin, Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy:n ja Helsingin Osakepankin konttorit.

Suomen Teollisuus-Hypoteekkipankki Oy on Kansallis-Osake-Pankin, Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy:n ja Helsingin Osakepankin sekä 21 teollisuuslaitoksen omistama kiinnitysluottopankki, jonka toiminta on Pankkitarkastusviraston valvonnan alainen.

31. 12. 1970 mennessä voitte valita edullisen, VEROVAPAAN sijoituskohteen säästöillenne.